

הלבנות פסח סיימון טמח

בכה) אפוד אפ-על-פי (ט) ועת שבטלו: ר אסוד להאכיל

פאל היטב

בבשורה עטיפה ג. אי נמי, מינויו אפללו במקבשו. רק התנאי היה ש-zAגטני פ' ש-ביבא מעות נחוותם לו, ובמונאי זה לא חל הפכינה ווומתנה פלל בין שפל שעיה תרשית בידו לפוטה, וכמברא כבחש-רמשפט ספין רז עזיף ג. וידע עוד, דהסכים (סג) אחים רננים ש-תוחזקנו לעצמך ולא פקיד לארם אחר חוץ מפי', דיבין דודהוא הדרין שאסרו לומר לעצמך ולא פקיד לארכם אחר חוץ מפי', קומינקה למבחן נוקא של אנה הקמן אני לעצמות מועלם, ווותיליןן שפא ימברז ויעבר היישראל על בל גזאה. אבל אם אמר לו ישרי מוכך לך מכרה גמורה להלטין, וחותם זה שיראי לי בו שאם תוחזק לך ברור לא הקברנו לשום ארם חוץ מפני, (סב) יט אוקרם דזה בפר אפללו לכתחלה, דטאפו אט יעכבר העבותים ויקפיד לא פקטל המכינה בשביב זה, פין דלא אפר בבלשן גנאן, רק שאמכינה קעפּרְסָס פהיה בטה: ה (כח) אסרו אפר-על-שי שבטלו. או (סס) הפקידון, ואסרו הו (סס) אפללו בហגאה. ואפר-על-גב דכשבטלו אינו עbor בבל גרא, מכל מקום (סס) חששי חכמים, שאם גמירו כשבטלו יש להח שיזיט כל אדים חמוץ אל אחר הפסח ויאמר שהפקידון קודם הפסח כדי שנטריר לו<sup>55</sup>. וידע, דכמה (סס) אחים רננים קחבו ואפללו בדק גמ-פּון כטמונתנו ונמצאו חמוץ לאחר הפסח כסכין אסר בפהאה, ולא חילקי בדרכ. (סס) ייש מן האחים שטקלים בברך גועל גומזא אסדרה, ומאי קני לה לאעבר ברע עשה הכל פדין, (ט) ורעתם דעל-בל-פניהם בהגאה איך לאסיה, ובבקום הפסד ממרבה (ענ) ייש לסמך צליקן, וען באוור מלכה טעיף ג' בדרכו הפתוחיל אפללו מה שתקבנו ביה<sup>56</sup>. מי שהניה בספינה או ברכך קוויש אטו חמוץ ואין אתו נברוי שיזוכל למכר לו, עמד והפקידו - בפניהם עדיסם<sup>57</sup>, אם ייכל אחר הפסח לופות בז' ולחנות מטה - צוללות קאזרוני בדרכ (עט) וגטם מצדים לאסיה, ומכל מקום גוף עמו בנקר אסדר<sup>58</sup>. ואם קיה בז' נברוי שיט לוז חמוץ בז' עדים הקמן שבתו' ביתו, נראה זה יוכל לסמך קיה אדעת פנאי בדרכ, ואד-בון לא קיה יכול למכל ולא לבער בתקון חמוץ ג' בדרכ, ונדבון לא קיה יכול למכל ולא לבער בתקון

סימן כ' [ב'] שפחהלו. עברית. ויצו שטשראָקְרים פֿעַם ד בעאָר שְׂלָא אֶמְרֵר יְיָ שְׁלֹא קְפִּיעַן וְרוֹתָה לוּ הַפּוֹנָה אֲשֶׁר-דָּקְךָ לְפִנְסָלְךָ נְסָסְכָּלְךָ וְהָאָהָן אֶל צְשָׂה כְּנָאָקְךָ קְסָס בְּלִילָה בְּגַם לְשָׁמְקָאָל אָסָר בְּמַגְנָה וְשִׁיבָּכָר סְפִּיחָה קוֹמִידָה לוּ מִשְׁמָעָלָה הוּא חַפְּטִים. וְעַתָּה לאָסָר, וְשָׁם בְּהִזְוֹת בְּנֵן הַמְּחֻדָּה גָּדוֹר לְהַקְּלָל וּבְמַטְרָה אַחֲרָן שָׁם כְּתָב מָה שָׁחַבְתָּ לוּ בְּלִיל אָדָם כָּנְפָבָּה וְלִבְּרָהָה שְׁלָמָה שְׁלָמָה קְפִּינְכָּה שְׁלָמָה וְלִבְּרָהָה כְּנָאָקְךָ בְּגַם הַשְּׁבָּעָה בְּגַם.

שערית תשובה

במגננה-אפרים הולכות ממכרות אסרוות שכתוב כן שלוחתלה בוראי אסורה לאשורה גן. ונטען שפטנו, אבל לשון פוקרים שפלו זה בחמץן דצללאו קשחה. ואם נזקיק עוד קדרעה אפקטורום דפקטורום בקה אפלוי בדרעכד ובפשתות לשלון המהורה ויהא, דאסער עקר רחובו דרכענד טר ליל עלאו וכל קבר וטוקין תנא, אכן לטעי אפרונין רחובו דרכענד טר ליל עלאו וכל קאי דבא איבנו אלא לנוין לפתחלה, כיינר איזר עיין. ואנרכד מאנאי בחרודישן ובגיינט איגר שטפפה בעין וה על פתקן-אברהם ומאנאי דיעיל לומדר טריינט קאלו החקלאותי כיינר קים פטא. ווילא שאפער בריבי גונטיך וויתזידוהו לי'. בטב הפגאנ-אברהם דבזה פשיטה דשרי מראן, ועדייא מעלה בקטן להחזר. דטא איזי לא היה מחייב לו ואין מטבחה תלונה בחזונה. אס לא שם שטוט חרוא דסמן, עד אין זברו. ווילא דבזה קלייה בוראי אין להחזר ברכזביה. אכן בחוק-אילוב השיג על פתקן-אברהם מייחודה ש'ה דומחיך ובלשון זה לא קויה מטבחה קלל. וכןן באלאו בהה ובקטצ'ויה-הטקל שטחובו דקם שאני. ווילא שאפער זטפויים עד אחר פפסח בוראי גדרן יעקיini לה אסתה, מה שאין פון קא דעל-יל-ליפנים לי' לא חל מטבחה אף שעיה קדרי פלא עבור על בל בראה, ומכל-עטן קשא-טפער בפרקן זטחורה לי' לאחר הפסח, ובן בטב קרגאל מרכבה, אכן לועת הטיז ש'ש לעין בו, וכברט לא' דעת קאנט'א שם מטבחה על צפן לא קויה מטבחה, קוזאי לבואה אין מקומן לדבורי קאנ-אברהם. ואפלוי אם יאמיר בדוריא זטחורה לי' לאחר פסח. אכן בחמד-טשה ובגדידיישע מזקדים לדבורי מגאנ-אברהם, והביאו קעת משמעות ליה מאיה סוקיות דה לא מקורי קויה, והטפנה קים אפלוי אם לא צויר לו, ונרכטב באנ-אברהם. אלא שצמר לגאנט סהייא זיינה-הדאשה סיינן שהסיל דומחיך שם שהוא קעינה מכך-הרי שראווים. אכן קאליה נטהח למבד פרחיא לטליק, דשאנוי הדם צביי בדור פלוי בקונע הפלון ובכטושבון, ולכטבואר שם בפצעין א' לזריא. ובלשון זה שאומר זטמוץחו לי' מוחך של א' פון בראטו לחות בו באנט, מה שאין פון ורעדת שאנטם שטחויר לו אנדר פפסח כלל, שטניי אפלוי בזעען של א' גען בו ורעדת שאנטם שטחויר לא אנדר פפסח געמי שמי. ווילען במתשנת קרעט'א סיינן קאה פקוד איזר, פשעט לבואה בטרחן, שטסינן וה שאללה רפה, עין שם. וברברוי פשבה זטמוץ'ר פצעאי סתינה בזיה. שטסינן קאי בטב בדוריא שאם אמר זטחורה לי', אפלוי אמר 'אלא' הפסח, עובר

**בכל יראה, ובסיפון קטן מסיק דבזה שרי מדינא:**

בקהקסד מקרה יש לסתוך ולקתיר ש'ימקנו לעבויים (עג) או ש'זיהול בינו, ולא היה לו למכור בערך-פסח במוקון ואמד והקثير שהמקין ולמזר ולוכות בו אחר פסח ולהנות ממנה, שכן שלא ישר עדר  
(סג) משפה לפולג ערך ג' מאייה ומתקנה וביתר-שוויאל סיין כספ' ומשה-יהודה וקדלא בטין בטעי-קיטן ה, ורקי דברי הערץ שם פ' ציון מודה קונה לאטרו: (טג)  
כח' להניר אמזר ששייר לערצמו כוות בגווע הטעמץ (טט) עזע בחולין משפט טיפן רסמאן וונגרז': (טט) פולקיטם: (טט) פרי ודש ואליה רעה גודע ביוזה ונקומת-טיטו  
(טט) חקייקוב ומשה-יהודה פיגאנ-אלאך, וכתבו שכן הוא גיבן דעת קרשנ' מאיר צעד לתהיד בהנאה אף דלאו מטעם: (טט) אלה רעה. וכן בספר שבר  
כרו חרשות. חקייקוב ואליה רעה, הנדר-שלום, מטה-יהודה, חמדי-משה, הגרז'.  
ומכל קומ' יש סרבה שמתריהם. אין שייר-קנטה-הגדולה וכקיס-וינקאל ומיל  
זירע הלויכו פסח, עזע זדר-בר-טחה הפל. וכל אלה הפוקדים שראבאו יש  
שיטיהם, שלאלו מוציאל הפקר וילאלו אין מועל. ויצין בשער-הארון ישבה יש

## הַלְבָות פֶּמֶח סִימֵן תָּמָה

### כיאורים ומוספיים

מהו רוקח ח'יא סי' כג ד'יה הנה) וראה שם טעם נוסף]. ובטעם זה כתוב בהמחדל לעיל (ס' תלו סי' ד'יה אסור), לעניין מו' שיש לו אחר של היטים ובהתחתיו יש היטים מוחמצעות, שאף אם ביטלן קודם הפסח מ"מ אסורה בהנאה לאחר הפסח, שכן אם שדעתו למוכן לאחר הפסח, אם נתיר לו לאחר הפסח לא יבטלן לבב שלם ויעבור עליזן בבל יראה). מה שאנין כן חמש שנפללה עלי מפולת שמבוואר לעיל (ס' תלג ס'ק לט) שאמ בטלנו מותר לאוכלו לאחר הפסח, שכן שאנין רענתו כלל לפנותו לאחר הפסח, ודאי ביטלו לבב שלם ולא עבר עליו בבל יראה.

(96) שכבתב שם, שהוא הדין למי שבittel והיה אнос על הביעור, שמוות להנאות מהמצו לאחר הפסח, על כל פנים במקום הפסח מושבה.

אכןם, מי שבittel חמצו ופטרותו חכמים מביעור, בינת חמש שנפללה עליו מפולת ויש עליו גובה למעלה מ"י טפחים, כתוב לעיל (ס' תלג ס'ק לט) שהוא מותר לאחר הפסח אף באביבה, שהרי ביטלו ולא עבר על שום איסור.

(97) אמן, לעניין אופן ביטול החמצן, כתוב לעיל (ס' תלג ס'ק ח) שכואמור לשון הפקר יכול לאומרו בינו בין עצמו ואין צורן לאומרו בפני אנשים.

(98) ואם בשפהקירו הויה כוונתו לזכות בו לאחר הפסח, כתוב לעיל (ס' Thema סי' יז) שאיתן הפקר גמור כל זמן שלא זכה בו אדם אחר.

(99) ובלא הפסדר מרווחה, אם החליף חמץ שעבר עליו הפסח, כתוב בהמחדל לעיל (ס' הנג סי' ג' ד'יה אם) שאף שהמשן שעבר עליו הפסח אין אישורו אלא מדרבנן, מ"מ אסור לבעל החמצן להנאות מוחלפיו.

[שעה"צ ס'ק סז] מזקער ששליך לעצמו זכות בנטך הנקז<sup>(93)</sup>. רק ביחסן-טשפת סקון וטא בספט"ע סעיף-יקפן טו<sup>(94)</sup>.

(93) ולענין הנוטן לו לבו לחברו ואומר לו הרי הוא שלך ואני רשי ליטע לשום אדם, כתוב בביה' ללקפן (ס' תורה סי' ד'יה ומורה) שיוציאו בו ידי חברתו, ושלא כמו שכתב הדור החכמים שבল מגנה שאין המקובל יכול ליתנה לאחר אינה מתנה, ומישמע מדברי הביה' של שאף איינו פסול מדין ארוגו של שוותפים (שם סי' ז).

(94) שכבתב שם, שהמקנה לחברו חוץ על מנת שלא יעשה בה דבר אלא דבר פלוני, הרי הוא והמקובל שוותפים בחוף.

[משנ"ב ס'ק כה] יש לחוש שצירות כל ארם חמוץ אללאמר הפסח וילאמר ששהקירות קיום הפסח כדי שפהקידר לו<sup>(95)</sup> וככו, ורק באחר הילכה סעיף ג' בדרבור הפתחןיל 'אפלוי' מה שכתבנו בז'ז<sup>(96)</sup> וככו, ועמד והפקירו בפניהם ערומים<sup>(97)</sup>, אם יוכל אחר הפסח לזכות בו<sup>(98)</sup> וככו, או ששהקילפנו עמו בפרק אחר<sup>(99)</sup>.

(95) ואף אם ביטלו בערים, כתוב בשווית נדע ביהודה (או"ח מהז"ק סי' ייח ד'יה אמנב מכתבו) שמי' יש לחוש שלפעמים לא יבטלו בערים ויאמר שבittel כדי שתהייר לו, ובטעם הדבר שלא רצוי לתיקן שכל אדם לא יבטל את חמוץ אלא בפני ערים. כתוב שם, משום שהרי אין חועלת בתקנה זו אלא לעבראים שלא יבערו את חמוץ לאחר שיבטלו זה בפני ערים, בתקנת חול.

טעם נוטך כתוב בשווית חותם סופר (או"ח סי' קיד ד'יה אמנב), שירדו חוליל לטוף דעתו של אדם, שאמ דעת שומרת לו לאחר הפסח ליהנות מהמצ שביטלו, איינו מבטלו לבב שלם גם אם יבטלו בפני ערים, ויעבור עליו בבל יראה [ובעין זה כתוב בשווית רעך"א



חלהות פטח סיון תמה

ל' בָּאָר הַגּוֹלָה

ל

חמצאו (טו) (כו) בפסח (כו) אפלו לכהמת אחרים או (כח) של הפקר: ז' לאסור (כט) למן בהמותו לאינו יהודי (ל) להאכילה (לא) בימי הפסח (לב) אם הוא (ט) [ט] יידע (לו) שמאכיל אותו פסלה שעוריים שהוא חמץ:

שער מושבה

משנה פרורה

וְאֵם אִי אָפֶשֶׁר לוֹ בַּאֲפָקָן אַחֲרָיו. (ט) הַעֲמָנָה בְּמִרְגָּנָן לְמַפְרָץ  
הַנְּהַבָּה הַמָּה לְגַבְרִי בְּדִין עַל-פִּי הַקּוֹנִינִים המבָאָרִים בְּיוֹחָדָה סִימָן  
שְׁכָחָה<sup>(108)</sup>, וְהַקּוֹנָה תָּמָה אֶל הַכְּבָרִי בְּפִסְחָה, אוֹ וַיָּהִי לוֹ הַקּוֹנָה עִם  
תְּהֻנָּה<sup>(109)</sup> וְתְּגַבְּרִי נַאֲכִילָה, וְאֶל יְהָה לוֹ שָׁם עַסְקָעָם עַפְקָם בְּפִסְחָה,  
(טט) וּבְכָרְבָּר שְׁלָא יָאמֶר לוֹ שְׁנַאֲכִילָה סְמִינָה<sup>(110)</sup>. וְכֵל זֶה בְּנִישׁ לוֹ  
לְבָכְרִי מְחוֹנוֹת מְשֻׁלָּג, אֶל אָם אֵין לוֹ מוֹנוֹת וּמִשְׁנָאָל מְזֻבָּר לוֹ  
בְּיֹום עִם הַקְּמָתוֹ גַּם קְוֹנוּתָה שְׁהָם חִמָּצָן. (טט) יְהָ שְׁמַקְתִּירִין  
בְּבָבָה, דְּמַחְזֵי כְּבָאָרָה, וּשְׁלֵל אַקְרָבָה קְמָנָה לֹא קָהָא אַכְּרִי  
שְׁנַיְזֵין אָוֹתָה הַעֲבוֹרִים בְּחִמָּצָן, וְכַתְבּוּ שְׁיַעַשָּׂה בַּאֲפָקָן זֶה, שִׁימְכָר  
הַמְּמוֹנוֹת לְגַבְרִי אַחֲרָיו; וּמְמָר לְסַרְטָר לְבָכְרִי סְקָנָה בְּהַמְּמוֹנוֹי.  
(טט) שִׁילֵל לְקָנּוֹת פְּאַלְעִזּוֹ אֶל גַּכְרִי פְּלוּזִי. וּלְמַנְגָּבּ פְּקָדִיםַנְיָן  
שְׁאָפָלוּ אָם אֵין מַאֲכִילָה סְמִינָה צְמוּרָה, וְךָ שְׁרוּחָה לְפָנָן לְבַקְמָתוֹ  
תְּהֻבָּה אֶבֶּה בְּפִסְחָה. (טט) שְׁמַזְכָּה גַּמְפָּן לְגַבְרִי תְּהֻבָּה וּמַבָּרִי  
מְנַכְּבִּילָה, רָאָם לֹא יְמַבְּרָה בְּצַרְחָה לְפָנָן הַמַּעַט נְעַט וּבְמַקְסָה  
וּמְעַמֵּד עַלְתָּה בְּשָׁעָה שְׁאוֹכָלָת לְכַבֵּר הַמּוֹתָר בְּקִידָּשׁ שְׁלָא  
מִתְחַמְּמִין מַקְרָיד שְׁלָה, וּכְמַבָּא בְּסִימָן תְּסִעִיף בְּיוֹן. וְלֹאֲנוֹ שְׁלָבָל  
בְּהַמָּה שָׁאָוֶלֶת חִמָּצָן, אָפָלוּ הַיא שְׁלָבָל גַּחַלְקוּ  
אֲחַדְרִים בְּזָה, וּנְעַת פְּרִירְטָגִים לְפִיטָרָה כְּכָלָב שְׁחַלְכוּ אַמְרָר  
מַעֲתִילָת שָׁאָכְלָה חִמָּצָן. (טט) וְשַׁמְלָקָן אָפָלוּ בְּזָיּוֹם אֶם  
אָכְלָמָן שְׁמַרְתָּם וּסְבִּיתָם מִבְּכָרָם הַפְּנִימִים:

שער הצעיר

(עט) קרי קדש וש"א: (עט) לבודש מגנץ-אברם. וממשׁג לכאורה דהאר דוֹרְקָרָן וילא מושׁום קַרְאָרָן. ולפי זה גם בשאר אסורי קַנְעָנָה אֲסּוֹר, ובכ"ר קַנְעָנָה צְבָאָה. ובתקופה זו מלך נִצְחָן רַגֵּן קַבְּרָנִית, עוזן במלחת-יהודה ובמור וקַנְעָנָה מה שעתהבו בזיה. אבן קַבְּרָנוֹת קַנְעָנִית צוֹהָר. פרוש דמְשֻׁקְאָלְזָאָר שֶׁם, מוויח דלְעָדוֹת דְּקָרָא יְמִינָה קַנְעָנִית אֲסּוֹר: (עט) גם מתחנן של אחרים בסור לסתונות ואפללו משל עירם, קַבְּרָלְעִיל ביריש סִימָן מבוגר ובמחנה-יהודה נצדר דאספר דעיבר קַנְעָנָה כנס פון על כל גַּתָּה, דְּפִינָה וְאַגְּבָה קַנְעָנִית<sup>102</sup>. ולא שָׁׁקְנָה לוֹמֶר אֲסּוֹר לא נִצְחָן לה דְּלָקָת, שְׁהִרְוָה בָּו לְעָפוֹת לְפָלְקָד, עין ש': (עט) קַנְעָנִית-יהודה וטְלֵבָתִים: (עט) עַל-תְּשִׂבְתְּ פְּרִירְמִינִים וְגַבְּרִים וְמְקֹרְרָבִים: (עט) מְקוּרָמִים, וכן תְּפִבְּרָפְרָה קַנְעָנִית, עזק שם. וכן בארא ליטב מה שְׁבָא ב�' שְׁבָא ב�' קַנְעָנִית פְּנִים קַנְעָנִית, ובשעריו-תשכבה קַנְעָנִית עיל, איזלט בפסח-יהודה מפקדים עם תְּשִׂבְתְּ פְּנִים-אֲסּוֹר: (ס) בשמחת רַגְּן וְחַמְסָסָר סִפְרָר סִמְן קַיד. וכן בעשורי-תשכבה קַנְעָנִית קַדְעַת התובאות-ישו. וען בעשורי-תשכבה קַנְעָנִית קַדְעַת המלחמות-ישו. שְׁמַקְלֵךְ בְּדָא אֶין לְמֹחוֹת בְּדָם: (ס) יְשֻׁוּתִים-קַנְעָנִית: (ס) אֲתָּה-דָם: (ס) יְשֻׁוּתִים-קַנְעָנִית: (ס) יְשֻׁוּתִים-קַנְעָנִית:

תרגולים: 1 למת

Tél (France) : 01.80.91.62.91  
Tél (Israël) : +972.77.466.03.32  
[contact@torch-box.com](mailto:contact@torch-box.com)